

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201131
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6421201131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 proti žalovanému: A. E., H.. XX.XX.XXXX, R. C. T. Š. XXX/X, XXX XX S., právne zastúpenému: JUDr. Andrejom Bartakovičom, advokátom so sídlom Veterná 1736/79, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 42 193 745, o zaplatenie 6.800,-Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 12.04.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6 800,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 6 800,-Eur od doby, ktorú určí súd do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že je užívateľom poľovného revíru VIŠNIČKY, uznaného rozhodnutím bývalého Obvodného lesného úradu v Žarnovici č: XXXX/XXXXX zo dňa 23.05.2008, ako právnická osoba, ktorá vykonáva lesnícku činnosť najmenej na 50% výmery z poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru VIŠNIČKY, a to na základe zmluvy uzavretej podľa § 13 ods. 1, písm. c) zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zmluva o užívaní poľovného revíru VIŠNIČKY bola Okresným úradom Žiar nad Hronom, odborom pozemkovým a lesným zaevidovaná dňa 23.07.2018 pod č. X.-T.-S.-XXXX/XXXXXX. Na základe tejto zmluvy je daná aktívna legitimácia žalobcu. Ďalej uviedol, že v zmysle tejto zmluvy bola dňa 31.10.2018 uzatvorená s poľovníckou organizáciou Vysoká - Višničky zmluva o love zveri, ktorou žalobca poskytol odstrel zveri v rozsahu 100% zo schváleného plánu chovu a lovu, čím však nedošlo k zmene v užívatelovi poľovného revíru. Žalovaný ako zamestnanec žalobcu vykonával v poľovnom revíru VIŠNIČKY funkciu poľovníckeho hospodára a funkciu člena poľovníckej stráže. Žalobca ďalej žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 06.06.2019 pravdepodobne ulovil žalovaný v poľovnom revíru VIŠNIČKY dva kusy jeleňa lesného I. vekovej triedy bez platného povolenia na lov zveri. Jelene boli navyše ulovené mimo času lovu, a teda v čase ochrany, pričom pri tomto čine bol žalovaný prichytený a následne riešený orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom toto trestné konanie je vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn.:4T/25/2020, ktoré nie je toho času právoplatne skončené. Ulovením dvoch kusov jeleňa lesného I. vekovej triedy mimo doby lovu, v čase jeho ochrany, vznikla žalobcovi ako užívateľovi revíru škoda vo výške spoločenskej hodnoty ulovenej zveri, ktorú žalobca vyčíslil na základe prílohy k vyhláske č. 421/2013 Z.z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota poľovnej zveri za použitia § 2 ods. 1, písm. b) predmetnej vyhláske, v ktorom je ustanovené, že spoločenská hodnota poľovnej zveri podľa prílohy sa zvyšuje o 70% mimo času lovu alebo zakázaným spôsobom lovu podľa § 65 zákona. Príloha k vyhláske č. 421/2013 Z.z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota poľovnej

zveri, stanovuje pre druh zveri jeleň lesný (*Cervus elaphus*) v kategórii jeleň (samec) hodnotu 2 000,- Eur/kus. V zmysle § 2 ods.1, písm. b) vyhlášky č. 421/2013 Z.z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota poľovnej zveri sa hodnota určená v zmysle prílohy k vyhláške zvyšuje o 70% mimo času lovu alebo zakázaným spôsobom lovu podľa § 65 zákona. Celková hodnota dvoch ulovených jeleňov mimo času lovu tak v súlade s predmetnou vyhláškou predstavuje sumu 6 800,-Eur (2000x1,7x2). Žalobca podal túto žalobu z opatrnosti, aby neuplynuli zákonné lehoty na uplatnenie tohto nároku. Žalobca zároveň navrhol, aby bola predbežne vyriešená otázka protiprávneho konania žalovaného, na základe ktorého vzniká žalobcovi škoda, a to právoplatným uzavretím trestného konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn.:4T/25/2020. Zároveň navrhol, aby súd prebral dôkazný materiál a závery vykonaného dokazovania potrebné pre konanie o tejto žalobe z predmetného trestného konania. K uplatnenému nároku na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy žalobca uviedol, že k vzniku nároku na uplatnenie úrokov z omeškania dôjde dňom nasledujúcim po dni doručenia žalobného návrhu žalovanému. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu č. 4712-450/2018 o užívaní poľovného revíru VIŠŇIČKY, uznaného rozhodnutím bývalého Obvodného lesného úradu v Žarnovici č. 2008/00272 zo dňa 23. 05.2008, uzatvorenú v zmysle § 13, ods. 1 písm. c) a nasl. zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zo dňa 23.07.2018 spolu s prílohou č. 1 k tejto zmluve a výpis z obchodného registra.

2. Uznesením zo dňa 12.05.2021 súd v súlade s § 167 ods. 2 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Spolu s uznesením súd doručil žalovanému žalobu s prílohami.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal, že je neprípustné, aby žalobca výšku škody stanovil vo výške vyčíslenej spoločenskej hodnoty ulovenej zveri, nakoľko spoločenská hodnota zveri neslúži na určovanie výšky náhrady škody v civilnom konaní, ale slúži na určenie skutkovej podstaty v trestnom konaní pri vyvodzovaní zodpovednosti páchatela z dôvodu určenia výšky trestu za jeho protiprávne konania, a to buď v trestnom konaní alebo v priestupkovom konaní. Dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody nesie vždy poškodený, čo je v tomto prípade žalobca, ktorý ma niesť dôkazné bremeno a riadne preukázať vznik škody a riadne ju vyčísliť, a tiež doložiť relevantnými dôkazmi, ktoré bez akýchkoľvek pochybností určia presnú výšku spôsobenej škody. Ďalej namietal, že na preukázanie výšky škody sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a teda, že žalobca ako poškodený je povinný presne určiť výšku škody, ktorá mu vznikla, čo však neurobil, pričom zo žaloby teda ani nevyplýva, akým spôsobom bola určená škoda, ktorú žalobca žaluje, a ani ju nepodložil žiadnymi dôkazmi. Tiež poukázal na to, že žalobca sám nevie, čo presne má žalovať, nakoľko v žalobe uviedol, že ju podáva z dôvodu právnej istoty a navrhol vykonať dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda. Žalovaný zároveň poukázal na to, že súčasťou trestného konania, kde je žalovaný obžalovaným, je aj určenie majetkovej hodnoty ulovenej zveri, a to práve žalobcom vo výške 381,42 Eur bez DPH. Práve zástupca poškodeného v trestnom konaní - t.j. zástupca žalobcu P. N. V., si v trestnom konaní pri výsluchu dňa 31.10.2019 žiadnu škodu neuplatnil, a to z dôvodu, že škoda mala vzniknúť poľovníckej organizácii Vysoká - Višňičky, a že Lesom SR žiadna škoda nevznikla. Zároveň zdôraznil, že nakoľko sa ulovená zver vrátila poľovníckej organizácii Vysoká - Višňičky, a že sa jednalo o výradovú zver, t.j. bezcennú, čo vyplýva z výpovede svedkov v predmetnom trestnom konaní, nikto si neuplatnil voči žalovanému žiadnu škodu, pretože žiadna podľa poškodených nevznikla. Žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, keďže absolútne neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k výške škody, nakoľko podľa samotného žalobcu mu žiadna nevznikla, čo jednoznačne vyplýva z dokazovania v trestnom konaní č.k.:4T/25/2020. Žalovaný zároveň navrhol pripojenie zápisnice o výsluchu svedka poškodeného za Lesy SR, Ing. N. V. zo dňa 31.10.2019 a zápisnicu o výsluchu svedka poškodeného za Poľovnícku organizáciu Vysoká - Višňičky, Z. T. zo dňa 31.10.2019, ktoré sú súčasťou súdneho spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k.:4T/25/2020.

4. Súd uznesením zo dňa 28.05.2021 v súlade s § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a predloženie dôkazov na preukázanie uplatneného nároku s poučením, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, ináč na ne súd nemusí prihliadať.

5. Žalobca na uznesenie súdu zo dňa 28.05.2021 osobitne písomne nereagoval, k doručenému vyjadreniu žalovaného sa osobitne písomne nevyjadril.

6. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 01.10.2021, na ktorom podanú žalobu prejednal za prítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom žaloby, vyjadrenia žalovaného a ďalších listinných dôkazov, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.:4T/25/2020, výsluchom zástupcov strán sporu a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Z predloženej Zmluvy č. XXXX-XXX/XXXX o užívaní poľovného revíru VIŠNIČKY, uznaného rozhodnutím bývalého Obvodného lesného úradu v Žarnovici č. XXXX/XXXXX zo dňa 23.05.2008, uzatvorenej v zmysle § 13, ods. 1 písm. c) a nasl. zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dňa 23.07.2018 medzi vlastníkami poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru VIŠNIČKY a Lesmi Slovenskej republiky, štátny podnik súd zistil, že užívateľom poľovného revíru VIŠNIČKY je žalobca.

9. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.:4T/25/2020 súd zistil, že na žalovaného A. E. podal dňa 06.03.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom obžalobu pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 06.06.2019 asi o 20.30 hod. v katastrálnom území obce Dekýš, na mieste zv. Janov vrch, v časti Beňove lúky, okres Banská Štiavnica, ako člen poľovného združenia v čase ochrany zastrelil dlhou guľovou zbraňou zn. Blaser R8, kal. 243 WIN 2 samcov jeleňa lesného (*Cervus elaphus*), obidvoch vo veku cca 1 rok, následne obidvoch jeleňov odborne vyvrhol, odstránil im hlavy, samčie pohlavné orgány a ratice, potom odstránenú hlavu jeleňa naložil do motorového vozidla zn. Ford Ranger, ev. č. LV XXX CO a odviezol ho do obce Pukanec, okres Levice, aby tak zmaril alebo sťažil identifikovanie ulovenej zveri, čím poľovnému združeniu Vysoká - Višničky, so sídlom Pukanec spôsobil škodu 381,42 Eur, pričom spoločenská hodnota ulovenej zveri bola stanovená na 6.800,-Eur. Z tohto spisu súd zároveň zistil, že tunajší súd uznesením zo dňa 01.06.2021 č.k.:4T/25/2020-269 postúpil túto trestnú v zmysle § 280 ods. Trestného poriadku disciplinárnej komisii Slovenskej poľovníckej komory, pretože po zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol iný orgán prejednať ako disciplinárne previnenie.

10. Zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 01.10.2021 zdôraznil, že si v konaní žalobca uplatňuje škodu, ktorá predstavuje spoločenskú hodnotu ulovenej poľovnej zveri určenú podľa § 2 ods. 1, písm. b) vyhlášky č. 421/2013 Z.z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota poľovnej zveri.

11. Právny zástupca žalovaného namietal, že skutočnou škodu nemôže byť spoločenská hodnota poľovnej zveri tak, ako ju žalobca uplatnil v tomto konaní. Spoločenská hodnota poľovnej zveri sa stanovuje pre účely trestného konania v prípade trestného činu pytliactva. Zároveň poukázal na to, že v trestnom konaní si žiadnu škodu neuplatnil ani žalobca, ani poľovnícka organizácia Vysoká - Višničky.

12. Zástupca žalobcu následne žiadal priznať škodu vo výške 381,42 Eur, ktorá bola vyčíslená v trestnom konaní s tým, že presné vyčíslenie škody dodatočne doloží súdu.

13. Právny zástupca žalovaného poukázal na zásadu koncentrácie civilného sporového konania ako aj skutočnosť, že žalobca mal dostatočný priestor, ale aj povinnosť vyčísliť svoju škodu, pričom nevyužil možnosť vyjadriť sa k ich vyjadreniu k žalobe. Zároveň poukázal na to, že zmenou spôsobu vyčíslenia škody by došlo k zmene žaloby, nakoľko žalobca by v konaní uplatňoval iný nárok ako bol uplatnený v žalobe.

14. Súd uznesením vyhlásenom na pojednávaní zmenu žaloby v súlade s ust. § 143 CSP nepripustil.

15. Keďže predmetom uplatneného nároku žalobcu bola náhrada škody, súd v prejednávanej veci posudzoval splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca je užívateľom poľovného revíru VIŠNIČKY, uznaného rozhodnutím bývalého Obvodného lesného úradu v Žarnovici č. XXXX/XXXXX zo dňa 23.05.2008, ako právnická osoba, ktorá vykonáva lesnícku činnosť najmenej na 50% výmery z poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru

VIŠNIČKY, a to na základe zmluvy uzavretej podľa § 13 ods. 1, písm. c) zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a tiež skutočnosť, že zmysle tejto zmluvy bola dňa 31.10.2018 uzatvorená s poľovníckou organizáciou Vysoká - Višničky zmluva o love zveri, ktorou žalobca poskytol odstrel zveri v rozsahu 100% zo schváleného plánu chovu a lovu. Sporné nebolo ani to, že žalovaný, ktorý v poľovnom revíry VIŠNIČKY vykonával funkciu poľovného hospodára, dňa 06.06.2019 ulovil v poľovnom revíry VIŠNIČKY dva kusy jeleňa lesného I. vekovej triedy bez platného povolenia na lov zveri, pričom jelene boli navyše ulovené mimo času lovu, a teda v čase ochrany, pričom pri tomto čine bol žalovaný prichytený. Sporné nebolo ani to, že trestné konanie vedené voči žalovanému na tunajšom súde pod sp.zn.:4T/25/2020 bolo skončené postúpením veci disciplinárnej komisii Slovenskej poľovníckej komory, pretože po zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol iný orgán prejednať ako disciplinárne previnenie.

16. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

17. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Podľa ustanovenia § 132 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

20. Základnou zákonnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je teda opísať rozhodujúce skutočnosti svojho nároku, ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 01.07.2016 už zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP).

21. Toto zákonné ustanovenie upravuje dôkaznú povinnosť strán sporu, ktorá súvisí s tzv. dôkazným bremenom. V civilnom sporovom konaní spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi, tzn. že je povinný označiť, resp. predložiť všetky dôkazy, ktorými by sa preukázali ním tvrdené skutočnosti osvedčujúce jeho nárok. Ak svoju dôkaznú povinnosť splní iba tak, že jeho tvrdenia sa napokon nepreukážu, znamená to, že dôkazné bremeno neunesol. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu sporu, na ktorej dôkazné bremeno spočívalo, a ktorá sa tak dostala do dôkaznej núdze, pretože neponúkla alebo nevedela súdu ponúknuť také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali skutočnosti rozhodujúce pre výsledok sporu. Ako už súd uviedol základnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje, a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Úlohou súdu nie je upozorňovať žalobcu na neplnenie si dôkaznej povinnosti, ale len zákonom stanoveným postupom oboznámiť obsah predložených dôkazov a vzhľadom na žalobcom navrhnuté dôkazy posúdiť, či obsah predložených dôkazov zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu a následne posúdiť odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. Pokiaľ súd v rámci voľného hodnotenia dôkazov dospeje k záveru, že vykonané dokazovanie

nepostačovalo na preukázanie tvrdení strany sporu, z ktorých svoje nároky odvodzuje, potom súdu neostáva iné ako postupovať v zmysle pravidiel dôkazného bremena, vyhodnotiť spor v neprospech strany pre neunesenie dôkazného bremena a bez ďalšieho zdôvodňovania ostatných aspektov veci žalobu zamietnuť.

22. V prejednávanom prípade žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý súd posudzoval podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Úprava náhrady škody je v Občianskom zákonníku založená na princípe subjektívnej zodpovednosti, čo znamená, že strana, ktorá porušením právnej povinnosti spôsobila škodu, je povinná škodu nahradiť, pokiaľ nepreukáže, že škodu nezavinila. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Škodou sa podľa § 442 Občianskeho zákonníka rozumie skutočná škoda a ušlý zisk, pričom skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného. Skutočnú škodu v žiadnom prípade nie je možné stotožňovať so spoločenskou hodnotou poľovnej zveri, nakoľko táto podľa § 1 ods. 1 vyhlášky č.421/2013 Z.z. vyjadruje biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu druhov zveri a určuje sa s prihliadnutím na ich vzácnosť a ohrozenosť. Výšku vzniknutej škody v konkrétnom prípade preto nemožno automaticky stotožňovať s vyčíslením spoločenskej hodnoty druhu poľovnej zveri podľa vyhlášky č. 421/2013 Z.z., ktoré slúži pre klasifikovanie skutkovej podstaty v trestnom, priestupkovom alebo disciplinárnom konaní. Žalobca na obranu žalovaného, ktorý vo vyjadrení k žalobe správne poukázal na to, že spoločenskú hodnotu odlovenej poľovnej zveri nemožno stotožňovať so spôsobenou škodou, osobitne nereagoval, keďže žalobnú repliku k doručenému vyjadreniu žalovaného v konaní nepodal. Výšku vzniknutej škody žalobca ani v ďalšom priebehu konania jednoznačne nepreukázal. Súd preto žalobu pre neunesenie dôkazného bremena zamietol, keďže dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, aká škoda žalobcovi vznikla. V konaní teda nebola preukázaná základná podmienka úspešnosti podanej žaloby, ktorou je jednoznačné preukázanie výšky vzniknutej škody. Súd zároveň poukazuje na skutkové tvrdenia žalovaného prednesené v rámci obrany, ktoré žalobca nespochybnil, a v ktorých žalovaný poukázal na to, že zástupca žalobcu si v trestnom konaní pri výsluchu dňa 31.10.2019 žiadnu škodu neuplatnil, a to z dôvodu, že škoda mala vzniknúť poľovníckej organizácii Vysoká - Višničky, a nie žalobcovi, a zároveň poukázal na skutočnosť, že odlovená zver bola vrátená poľovnímu združeniu, ktoré si v trestnom konaní vedenom voči žalovanému nárok na náhradu škody neuplatnilo, pretože sa jednalo o výradovú, t.j. bezcennú zver, vzhľadom na čo podľa poškodeného žiadna škoda nevznikla.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, v konaní bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval výrok v súlade s rozhodovacou praxou (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp.zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp.zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp.zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017) do povinnosti ich náhrady.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).